

MANUAL DE NUMEROLOGIE

EDUARD AGACHI

București, 2020

PRIMII PAȘI ÎN NUMEROLOGIE	◇ 7 ◇
1. SECRETUL NUMERELOR	◇ 13 ◇
2. TABELUL NUMEROLOGIC PERSONAL	◇ 89 ◇
2.1. Structura tabelului numerologic personal	◇ 97 ◇
2.2. Algoritmul de calcul al celor 9 case	◇ 98 ◇
2.3. Descrierea celor 9 case	◇ 101 ◇
2.4. Cuvinte cheie pentru cele 9 case	◇ 168 ◇
2.5. Echilibrul interior prin cele 4 diagonale	◇ 172 ◇
2.6. Emisfera activă	◇ 188 ◇
2.7. Emisfera pasivă	◇ 193 ◇
2.8. Planul material	◇ 205 ◇
2.9. Planul uman	◇ 208 ◇
2.10. Planul spiritual	◇ 213 ◇
2.11. Scara evolutivă	◇ 218 ◇
2.12. Semnificația Valorilor din cele 9 Case	◇ 225 ◇
2.13. Răscrucea realizării și răscrucea obstacolelor	◇ 269 ◇
2.14. Valori repetitive în Tabelul Numerologic Personal	◇ 279 ◇
3. ZIUA DE NAȘTERE	◇ 363 ◇
4. CIFRA DESTINULUI	◇ 395 ◇
4.1 Calcul și interpretare	◇ 395 ◇
4.2 Numere de destin maestru	◇ 474 ◇
5. TABELUL NUMEROLOGIC AL ZILEI DE NAȘTERE	◇ 489 ◇
5.1. Formarea tabelului numerologic al zilei de naștere	◇ 493 ◇
5.2. Descrierea celor 9 case	◇ 498 ◇
5.3. Structura tabelului numerologic al zilei de naștere	◇ 595 ◇
5.4. Alcătuirea trinitară a omului	◇ 666 ◇

6. MASCULIN vs. FEMININ	◆ 679 ◆
7. SISTEMUL CELOR 4 ELEMENTE PRIMORDIALE	◆ 685 ◆
8. ÎMBUNĂȚIREA VALORILOR DEFICITARE	◆ 697 ◆
9. CICLURI EVOLUTIVE DE 9 ANI	◆ 701 ◆
9.1. Modalitatea de calcul a ciclului evolutiv personal	◆ 711 ◆
9.2. Anii personali	◆ 715 ◆
9.3. Subcicluri personale	◆ 731 ◆
9.4. Modalitatea de calcul a subciclurilor evolutive personale	◆ 731 ◆
10. SEMNIFICAȚIA NUMELUI	◆ 741 ◆
10.1. Tabelul numerologic al numelui	◆ 748 ◆
10.2. Tabelul numerologic al temperamentului	◆ 806 ◆
11. COMPATIBILITATEA ÎN NUMEROLOGIE	◆ 821 ◆
11.1. Compatibilitatea interioară	◆ 831 ◆
11.2. Compatibilitatea exterioară	◆ 834 ◆
12. NUMERE SPECIALE, SINCRONICITĂȚI ȘI SECVENȚE REPETITIVE	◆ 853 ◆
13. O ÎNȚELEGERE AVANSATĂ A NUMEROLOGIEI	◆ 865 ◆
14. CUM SE REALIZEAZĂ ȘI LA CE AJUTĂ ANALIZA NUMEROLOGICĂ	◆ 871 ◆
15. MODEL DE ANALIZĂ NUMEROLOGICĂ COMPLETĂ	◆ 875 ◆
16. CUVÂNT DE FINAL	◆ 899 ◆
17. BIBLIOGRAFIE	◆ 901 ◆

UNU este esența a tot ceea ce este creat. 1 este ceea ce ia naștere din orizontul necuprins al lui 0 (zero), din potențialitatea primordială nealterată și infinită. 1 este creatorul a tot ceea ce există, deoarece toate numerele îl preced și sunt formate prin multiplicarea acestuia. Nimic nu ar fi posibil în absența lui 1 și nimic nu dăinuie mai mult decât energia sa.

1 este simbolul singularității și al Unității perfecte. 1 este impulsul primar, informația inițială plină de claritate, voința nestrămutată, gândul primar care nu se abate de la singura sa cale și acțiunea creatoare lipsită de orice defect. Prin unicitatea sa, cifra 1 este un simbol al integrității deoarece nimic nu a existat înaintea sa și nimic nu există concomitent cu aceasta. 1 este singura cifră care nu poate fi supusă comparației sau oricărei alte măsurări de sine stătător. Nu există niciun motiv pertinent și nicio justificare coerentă care să susțină ideea comparației lui 1 cu el însuși și cu atât mai puțin comparația cu oricare alt număr. Integritatea cifrei 1 este desăvârșită asemeni creației sale.

Fiind sursa întregii existențe, se poate spune despre 1 că reprezintă creativitatea în starea ei pură. 1 este superior din toate punctele de vedere pentru că tot ceea ce există a trecut la un moment dat, înainte de orice, prin această etapă. 1 este asociat Divinității din care decurge totul. Este conducătorul absolut, liderul, inovatorul și cel care imprimă direcția de deplasare. Reprezintă dinamica și acțiunea, este autoritatea care determină ritmul și cadența evenimentelor. Este necesar să fie bine înțeleasă natura de sursă inițiatoare a lui 1, astfel încât să poată fi identificată corect. Cunoscând cauza generatoare, pot fi înțelese și se poate acționa asupra efectelor.

Cunoașterea actuală ne permite să identificăm și să asociem gândul cu valoarea 1. Este dificil de identificat o altă cauză anterioară propriilor gânduri sau de stabilit dacă acestea ne aparțin în totalitate sau nu.

Cert este că procesul gândirii este prima etapă a interacțiunii omului cu existența. De claritatea și coerența propriei judecăți depinde desfășurarea întregii vieți a individului. Ceea ce este *hotărât* în cele mai intime unghere ale ființei umane, este pus invariabil în aplicare și determină categoric destinul aceluia om. În realitatea cotidiană, acest proces se desfășoară în cea mai mare parte în mod inconștient, ceea ce este, însă, un detaliu ne semnificativ în fața aplicării legilor universale ale existenței.

Unu este dominat de inițiativă, deoarece prin esența sa este o valoare creativă. Dinamica continuă este dovada unei implicări totale. Rezultatele se obțin de la sine și nu există urmă de eroare. Totul se petrece conform planificării inițiale, conținută în unitatea primordială.

Nimic din întreaga creație nu depășește limitele omogene ale lui 1.

Efectele lui 1 sunt previzibile în totalitate, iar cauzele care le determină vor fi mai bine înțelese ulterior. Mobilizarea resurselor este totală, iar randamentul este maxim. Acest lucru dovedește omnipotența Cuvântului creator. Întreaga activitate astfel inițiată se derulează în cel mai firesc mod cu putință. Nimic nu poate interveni în procesul creației lui 1 și, astfel, vigoarea propriei voințe se transformă atât în motorul cât și în cârma care dictează direcția propriului destin.

Valoarea 1 denotă singularitate, irepetabilitate, individualitate, unicitate și identitate. Întreaga identitate a lui unu este oglindită în creația sa. Tot ceea ce conține îi definește universalitatea, iar tot ceea ce îi este exterior nu este cunoscut, deoarece nu poate fi identificat.

1 reprezintă mentalul omului și se identifică cu fiecare gând al acestuia. 1 simbolizează în același timp voința, adică procesul psihic prin care omul își transformă intenția sau gândul în acțiune. Fiecare gest și fiecare mișcare, chiar dacă vorbim de cățărutul pe o stâncă sau simpla clipire din ochi, toate acestea au la bază un gând care determină respectiva acțiune.

Poziția pe care o aveți în acest moment este generată de un cumul de gânduri perfect delimitate între ele, despre care cel mai probabil nu sunteți

conștienți cum au luat naștere și care este legătura dintre ele. Mulți oameni nu sunt conștienți în cea mai mare parte a timpului nici măcar de poziția pe care o are propriul trup, adică nu remarcă nici efectele produse de gândurile pe care le au. Atât de multe procese cognitive funcționează simultan în mintea unui om, încât bruiajul produs de acestea devine o piedică în încercarea de a prelua controlul asupra propriei vieți.

Am amintit anterior despre implicarea totală a unității în procesul de creație. Dacă atribuim fiecărui gând valoarea 1 și ținem cont de rezultatele științifice conform cărora un om are în medie 60.000 de gânduri pe zi, aceasta înseamnă că atenția omului este distribuită în 60.000 de unități separate care se îndreaptă fiecare spre o formă de materializare. Este foarte probabil ca multe dintre aceste gânduri să aibă o țintă comună, însă dincolo de toate probabilitățile este evident faptul că energia creativă a omului este risipită într-o manieră alarmantă.

1 este simbolul generozității și al altruismului. El își pune la dispoziție toate resursele de care dispune în vederea afirmării propriei originalități.

1 este informația indivizibilă. 1 reprezintă povestea întregii păduri înscrisă într-o singură sămânță ce va da naștere primului copac. Acțiunea sa este dificil de perceput și de pătruns cu mintea actuală și cu atât mai greu de înțeles este rostul pe care îl are. 1 este viața însăși, este sensul evoluției și ceea ce produce râvna de a reuși.

1 este claritate și intensitate, pentru că nu lasă loc de interpretare sau de îndoială, ceea ce se va întâmpla abia după apariția lui 2. Din acest motiv, acolo unde sunt doi oameni apar mai ușor disputele și neînțelegerile. Pentru un singur individ este mai ușor să ia decizii atunci când acționează independent. Cea mai mare provocare va fi să aleagă dintre cele 60.000 de gânduri dintr-o singură zi și apoi să rămână consecvent și invariabil.

Soarele este simbolul cel mai reprezentativ al valorii unu. Independența Soarelui nu poate fi contestată în propriul sistem solar, activitatea acestuia nu poate fi perturbată și se desfășoară neîncetat, indiferent de acțiunile care se desfășoară în exterior.

Entuziasmul și imboldul care îl caracterizează pe 1 îi oferă acestuia originalitate și extravaganță. Resursele sale sunt literalmente nepuizabile.

1 este nemuritor, deoarece indiferent de evenimentele petrecute, ideea primordială va dăinui în eternitate prin efectele pe care le produce.

Unu de sine stătător nu este nici pozitiv și nici negativ. Doar în dualitate se permite abordarea antagonică a unității. Până și dualitatea sensului lui unu este cuprinsă în interiorul aceleiași unități, deoarece în direcția spre sine însăși, valoarea unu se îndreaptă spre descoperirea propriei individualități.

Acest fapt nu poate fi posibil decât prin creație și progres, acțiuni orientate în exterior. Conștientizarea acestor procese are loc concomitent cu desfășurarea lor, ceea ce susține autocunoașterea prin experimentare.

Nu există alte restricții pentru unu, altele decât cele sugerate de însăși natura lucrurilor. Valoarea 1 este egocentrică și egoistă, motiv pentru care nu cunoaște termenul de competiție decât sub forma noțiunii de progres. Fiecare pas este destinat să producă efecte superioare celor precedente și să dobândească o poziție avansată.

Provocarea lui unu este să tranșeandă propria existență printr-o abordare plină de creativitate. Cunoașterea de sine va fi realizată pe calea experimentării și a explorării propriilor rezultate care îl definesc în totalitate.

Unu este spontan și direct, știe clar ce-și dorește și nu se abate de la propriul drum. O altă caracteristică importantă a sa este aceea de a se concentra în totalitate asupra activității pe care o desfășoară în prezent. Puterea lui creatoare constă tocmai în abilitatea de a-și concentra toată energia asupra unui singur gând și asupra procesului de concretizare al acestuia. În tot acest timp, nivelul de concentrare nu suferă modificări, atenția nu-i este distrasă niciun moment și nici nu permite altor gânduri să pătrundă în sfera conștientă.

Fiecare proces se desfășoară independent și complet. Unu definește un circuit perfect, un ciclu complet și un sistem ermetic a cărui alcătuire este eficientizată la maxim. Randamentul este optim. Nimic nu se pierde, totul este la locul lui și fiecare acțiune se petrece la momentul potrivit.

Perfecțiunea lui unu este impresionantă. Este imposibil să vii în completarea lui cu ceva, pentru că nu permite nicio intervenție din exterior. Totul se întâmplă în interiorul propriului sistem, acolo unde fiecare mecanism funcționează fără greșală.

Respect p **Unu are o energie pozitivă și expansivă.** Sarcina sa este să evolueze și să cucerească. Ne putem imagina cele două procese dezvoltându-se **simultan, precum răspândirea luminii într-o cameră întunecată.** Pe măsură ce razele de lumină pătrund în tot mai multe colțuri ale camerei, acestea pun **stăpânire pe întunericul care domnea inițial.** Atâta timp cât prezența luminii rămâne activă, dominația sa va fi de neperturbat. În momentul încetării activității, întunericul va pune din nou stăpânire pe camera respectivă. Asemănător se întâmplă în orice altă situație similară.

Unu se află la conducere atâta vreme cât acțiunea sa este continuă. Indiferent de calitatea efectelor produse, supremația acestuia nu poate fi contestată câtă vreme nu există nici cea mai mică ezitare interioară.

Pentru pitagoricieni, 1 reprezenta Monada, sursa tuturor numerelor, o sursă puternică și benefică, esențială în actul creației, dar și abstractă prin însăși natura sa. Energia creatoare a lui unu nu poate fi definită exact prin niciun termen din limbajul comun, motiv pentru care îi este atribuită această imagine idealistă.

Energia lui unu este cea care produce noi șanse și oportunități. Este cea care inspiră originalitate și independență, transmite încredere și îndeamnă la concentrare. Imaginea sa este asociată cu hotărârea, determinarea și curajul. În condiții obișnuite, simbolizează spiritul de inițiativă, cutezanța sau temeinicia. De asemenea, este suportul ambiției, al anticipării și al dorinței de afirmare. Oferă încredere în propriile forțe și susține autenticitatea.

Dinamica acestei valori este neobosită. Unu este imaginea acțiunii și a îndrăzelii. Atunci când se manifestă în exces, devine tiranic și sufocant. Urmărește cu agresivitate să-și impună controlul, se opune violent concurenței, devine arogant, obraznic, lacom și intransigent.

Nu tolerează nimic din ceea ce îi este necunoscut sau din ceea ce nu-i aparține. Urăște să fie pus într-o lumină proastă și va riposta continuu prin orice mijloc are la dispoziție. Lăcomia îi întunecă judecata, neîncrederea îl face să devină suspicios și mâniș, își pierde concentrarea și independența, devenind extrem de sensibil față de tot ceea ce se petrece în jurul său.

Dacă inițial era simbolul autonomiei și al libertății, în extrema negativă poate ajunge la totală dependență față de mediul exterior și față de

deciziile care se iau în afara sa. Aceasta este probabil cea mai nocivă stare pe care o poate experimenta.

Pe cât de măreț și grandios își poate clădi propriul destin, pe atât de dramatic și ridicol și-l poate ruina. Ambiția și implicarea totală rămân caracteristici permanente indiferent de modul de comportament sau de rezultatele obținute. Unu este o valoare asociată voinței, ceea ce presupune că predomină activitatea mentală. Intensitatea emoțiilor nu face decât să amplifice decizia deja luată, însă nu poate schimba hotărârea inițială.

Această luptă se petrece doar la nivel de gânduri, concepții ideologice, credințe și alte teorii. Voința, așa cum am menționat anterior, este un proces psihologic mental și nu emoțional, motiv pentru care încurajarea spre o anumită decizie nu are același efect dacă este susținută doar emoțional.

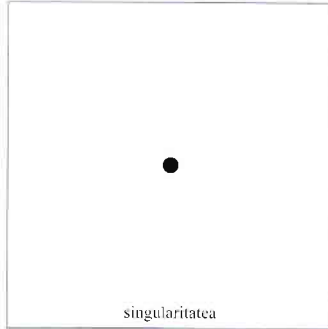
Verticalitatea lui unu este exprimată atât în aspectul său fizic, prin simbolismul cifrei propriu-zise cât și în atitudinea morală și prin comportamentul exemplar.

Arhetipal, unu întruchipează ființa primordială androgenă ce îl conține atât pe Adam ca principiu masculin cât și pe Eva ca principiu feminin. Cele două se vor separa mai târziu și vor continua procesul de creație început anterior existenței lor, urmând ca la *sfârșitul timpurilor* să se reunească în aceeași unitate primordială absolută. Dintre atributele care îl caracterizează putem face referire în acest moment la eternitate, universalitate și stabilitate.

Heraclit susținea că „*Multiplicitatea lucrurilor se îndreaptă către Unu și din Unu derivă multiplicitatea*”. Cu alte cuvinte, tot ceea ce a fost creat vreodată tinde să se întoarcă la sursa dătătoare de viață pentru a reîntregi unitatea. Pe de altă parte, unu reprezintă plenitudinea și perfecțiunea, fiind un sistem complet și finit în fiecare punct din spațiul său și în orice moment din timp. Prin urmare, întoarcerea la sursă sau reîntregirea unității inițiale presupune faptul că acest proces poate fi realizat *aici și acum*.

Fiecare moment prezent cuprinde în sine întreaga existență și oferă toate răspunsurile de care poate fi nevoie. Nu sunt necesare deplasări, nu contează poziția fizică sau geografică, nu este necesar un anumit număr de ore, zile sau ani de practică. Este suficientă concentrarea din momentul actual și o prezență de spirit trează.

Pentru a înțelege mai bine principiul valorii unu este suficient să ne imaginăm o simplă sferă într-un spațiu infinit. În realitatea înconjurătoare spațiul neutru, vidat sau care nu interacționează în niciun fel cu sfera, nu există! La fel ca în majoritatea experimentelor și calculelor științifice, nu ne rămâne decât să ne imaginăm sau să presupunem că acea sferă este cuprinsă într-un sistem ideal și că nu există nicio influență exterioară asupra acesteia. Cu alte cuvinte, nu există decât sfera și nimic altceva.

Acesta este Unu! Atât de simplu la prima vedere, dar atât de grandios și imposibil de descris. Este motivul pentru care cifra 1 este atribuită lui Dumnezeu. El este tot ceea ce există și ceea ce nu există în același timp. Este cea mai exactă definiție a principiului unității, cu toate că doar ce am demonstrat că nu poate fi cuprins.

La scară mai mică, principiul unității se regăsește în tot ceea ce alcătuiește universul din care facem parte, mergând până la afirmația că fiecare atom, indiferent de mărimea sau de funcția sa, este perfect diferit de ceilalți și irepetabil.

Nici nu am pătruns bine în secretele numerelor și deja complexitatea primei cifre este copleșitoare. Obținem, astfel, o imagine complet diferită a lumii pe care o cunoșteam până acum, ca fiind formată dintr-o infinitate de unități individuale, total diferite între ele și perfecte așa cum sunt. Fiecare în parte cuprinde în esența sa tainele Unității Supreme și toate împreună alcătuiesc această Unitate numită și Dumnezeu.

În Noul Testament, în Ioan 10:30, cuvintele Mântuitorului sunt redată astfel: „*Eu și Tatăl una suntem.*”

Creatorul nu este separat de creația sa! Nimeni nu este superior și nimeni nu este inferior altuia, pentru că fiecare este o scânteie din aceeași Lumină Divină. O astfel de abordare a lumii înconjurătoare ar trebui să fie un imbold la asumarea responsabilității cunoașterii de sine. Interacțiunea cu ceilalți și în general orice fel de acțiune este cel puțin dificilă, dacă nu din start supusă eșecului, atâta vreme cât individul nu-și cunoaște caracteristicile personale. Este total absurdă orice interpretare a elementelor din mediul înconjurător atâta vreme cât însuși *instrumentul care interpretează* nu este suficient de bine calibrat, cât timp nu-și cunoaște funcția și nici rolul. Pentru ca un mecanism să funcționeze și să aibă randament, este obligatoriu ca fiecare piesă să-și facă treaba într-o manieră impecabilă. Rezultatul întregului depinde de succesul sau insuccesul fiecărei piese în parte.

În orice sistem putem găsi una sau mai multe piese similare, însă niciodată ele nu vor fi identice. Poziționarea lor va fi cu siguranță diferită, efortul fiecăreia poate să varieze, uzura lor este puțin probabil să fie identică și la fel se întâmplă în orice colț al existenței.

Un astfel de sistem poate fi reprezentat de un microscop și elementele sale componente, un bloc și încăperile din el, un stup și toate albinele din interiorul său, un partid politic și membrii care fac parte din acesta, o țară și locuitorii săi, o lege și articolele sale, o credință și ideologiile care o susțin. Sunt atât de mulți parametri care evidențiază unicitatea fiecărui element, încât probabil tocmai această realitate complexă este cea care copleșește înțelegerea umană.

Măreția lui unu este aceea de a deține controlul asupra propriului sistem. Nimeni și nimic nu va putea înțelege realitatea de la nivelul Unității creatoare atâta vreme cât se identifică cu o simplă piesă din sistem. Orizontul acesteia din urmă este mult limitat de propriile credințe și de cunoaștere.

Atât credința, cât și idealismul sunt elemente care îndeamnă la evoluție și progres. Acestea sunt reprezentate pe axa verticală, axă ce unește nivelul inferior cu cel superior al întregului Univers. În plan uman, reprezintă aspirațiile individului de a deveni o ființă superioară, spirituală și eliberată din condiționarea actuală. Unu amintește de Sursa dătătoare de viață către care tinde întreaga creație. Totodată, sugerează calea de urmat pentru a realiza această dificilă sarcină.

Respect p
Voința este *instrumentul* principal în acest proces, iar *intelectul* este substratul imediat inferior care îi asigură susținerea.

Esența lui unu este aproape imposibil de pătruns și de înțeles, deoarece singurul Unu veritabil nu poate fi decât Dumnezeu. Tot ceea ce există în jurul nostru, de la cele mai mici particule, la obiecte, evenimente, oameni, planete sau galaxii, nu sunt decât elemente unice și părți ale Întregului primordial. Așa cum am mai spus, din 1 s-au născut toate celelalte numere și întreg Universul. Acest fapt ne va permite să identificăm cu mai mare ușurință toate celelalte valori din jurul nostru.

Unu va rămâne veșnic singularitatea impenetrabilă și independentă, caracterizată de o dinamică constantă și de o sursă de energie inepuizabilă, capabilă să creeze încontinuu lumi noi.

DOI este esența dualității, a antagonismului și a complementarității. 2 produce dezechilibru, pentru ca mai apoi să echilibreze. El poate fi atât opusul, cât și complementarul lui unu. Cu toate că doi simbolizează separarea în două polarități distincte, esența lui este identică cu a lui unu. Funcțiile, atributele, sarcinile și întregul destin al lui doi sunt în totalitate diferite. *Acțiunea* sa se petrece doar în interiorul spațiului delimitat de cei doi poli opuși. Prin această scindare are loc crearea *spațiului*, iar acesta este motivul pentru care valoarea 2 este atribuită maternității sau naturii înconjurătoare.

Întreaga lume pe care o cunoaștem astăzi este duală și nimic în afară de Dumnezeu - care este omnipotent, omniprezent și omniscient - nu poate fi redus la singularitate. Doi, prin urmare, este valoarea care guvernează creația din interiorul său. Dacă unu este forța creatoare și activă, doi este forța receptoare și pasivă.

Simbolul acumulării este reprezentat de valoarea 2 și corespunde principiului feminin. Un principiu potențiator, hrănitor și infinit. În cazul său nu vom întâlni aceeași dinamică expansivă și creatoare orientată spre exterior, ci așa cum am menționat, dinamica valorii doi se manifestă ca tensiune acumulată în interior.

Între două puncte oarecare din spațiu se poate trasa o dreaptă. Pe direcția celor două vor exista întotdeauna două sensuri opuse între ele. Indiferent de intensitatea cu care se manifestă unul dintre cele două, efectele acestuia nu vor anula niciodată influența sensului opus.

Atâta timp cât va exista un sens la dreapta, simpla lui prezență implică și existența sensului la stânga, atunci când ceva e rece, înseamnă că ceva în comparație cu el este cald, dacă există sus, există și jos, dacă simțim greul, îl simțim pentru că am cunoscut ușorul și cât timp în jurul nostru există binele, prezența sa este susținută de existența răului. Expirația completează inspirația, ziua succede noaptea, femeia ține companie bărbatului, malul stâng urmează malul drept și așa mai departe. Toate planurile existenței sunt duale, iar evoluția lor este posibilă tocmai datorită acestei interacțiuni dintre contrarii. Noțiunea de contrar este pur descriptivă și nu trebuie înțeleasă în sens malefic. La prima vedere, valorii doi îi este atribuit simbolul întunericului, al tainei sau al adevărului voalat. Acestea pot fi manifestări negative ale valorii respective, însă adevărata magie a lui doi stă în echilibrul produs de acesta. Bărbatul și femeia, ziua și noaptea, binele și răul, căldura și frigul, eternul și abisul sunt elemente contrare și opozabile atâta vreme cât sunt percepute în mod individual sau când acționează independent. Excelența aparține aceluia capabil să realizeze uniunea contrariilor, pentru că acesta este adevăratul lor sens.

Doi simbolizează perfecțiunea lui unu reprezentat sub forma dualității. Energia lui doi dă naștere prin metamorfoză contrarului fiecărui element, însă misterul său va fi pe deplin înțeles doar atunci când contrarul se transformă în complementar.

Revenind la cele două puncte independente din spațiu, observăm că ele pot da naștere și la două drepte paralele. Definiția acestora susține că ele nu se vor întâlni niciodată sau că se întâlnesc la infinit, însă, indiferent de explicația considerată, cert este că cele două puncte susțin posibilitatea

